

cember Maaned søger Forhandlinger om dette tekniske Spørgsmaal og gør opmærksom paa, at Værkstedet trænger til Arbejde og maa kunne gøre dette Arbejde billigere.

Paa dette Punkt burde man saa i øvrigt efter min Formening have ladet de tekniske Forhandlinger være endt med, at Baneafdelingen og Maskinafdelingen, efter at denne Henvendelse var sket, traadte i Forbindelse med hinanden om at lade Maskinafdelingen foretage Arbejdet, men naar man nu ikke gjorde det, men lod Organisationerne give Tilbud, stille Kaution og lede og udføre Arbejdet, er det i hvert Fald ikke nogen Baggrund for Ministerens miskendende Opfattelse af Organisationerne. Tværtimod maa dog Ministeren paa Statskassens Vegne være disse taknemmelig for deres Initiativ, og skulde de gjorde Erfaringer, mulig ogsaa det, at Sagen fremdrages her, medføre et bedre administrativt Samarbejde fremtidig mellem Statsbanernes Baneafdeling og Maskinafdeling, saa Organisationernes Optraeden ligefrem som Entreprenør og Arbejdsgiver bliver overflødiggjort, saa er det Organisationerne, der har Æren derfor, og Ministeren burde, synes jeg, snarere opmuntre og fremme end, som han hidtil har ønsket, umuliggøre de Impulser og det Initiativ gennem Organisationers Medarbejden, som ingen Administration og under alle Omstændigheder ikke Statsbanerne kan undvære.

Min Henstilling til den højtærede Minister gaar derfor ud paa, at han endnu en Gang overvejer Spørgsmaalet om Organisationernes Adgang til at føre tekniske Forhandlinger. Han er paa dette Omraade i aabenbar Modsætning til sine Administrationschefer og, forekommer det mig, i Modstrid med Venstres Fortid, saaledes som den giver sig til Kende i Minister-resolutionerne af 1903 og 1910 om Forhandlingsrettens Indførelse og Udvidelse.

Det andet Samraad, jeg ønsker at omtale, drejer sig om Nedsættelsen af Statsbanernes Godstakster. Ministeren har søgt Finansudvalgets Tilslutning til en almindelig Nedsættelse af Statsbanernes Godstakster paa mellem 20 og 30 pCt. og med en Risiko for Staten af ca. 15 Mill. Kr., og han har faaet Tilslutning hertil af et Flertal indenfor Finansudvalget. Jeg har

— da Sagen jo først nu kan komme til Behandling i Folketinget, efter at Takstnedsættelserne for længst er sket — under 24. Februar i Bladet „Social-Demokraten“ sendt den højtærede Minister et aabent Brev angaaende dette Forhold og stillet Ministeren nogle Spørgsmaal, og da Ministeren ikke har villet svare paa disse Spørgsmaal i Dagspressen, tillader jeg mig nu at komme tilbage til dem.

Statsbanernes Underskud for sidste Finansaar, 1926—27, bliver efter alt, hvad der foreligger, og efter Ministerens egne Oplysninger i Finansudvalget ca. 23 Mill. Kr. Paa dette økonomiske Grundlag hviler Forslaget om Takstnedsættelser til et Beløb af ca. 15 Mill. Kr., saaledes at Underskuddet for næste Aar, for saa vidt Dækning ikke skaffes, har Mulighed for at naa op til ca. 38 Mill. Kr. Ministeren mener dog at kunne skaffe Dækning for de 15 Mill. Kr., dels ved en forventet Mertrafik paa ca. 3 Mill. Kr. — hvilket aabenbart er Ministerens personlige optimistiske Skøn, idet Statsbanerne selv under forhandlingerne i Jernbaneraadet har erklæret, at nogen væsentlig Forøgelse af Trafikken som Følge af Takstnedsættelserne ikke tør forventes —, dels ved en Forlængelse af Personalets Arbejdstid, hvorved opimod et Par Tusind Mand siges at ville blive afskediget af Banernes Tjeneste, og hvorved der ventes besparet ca. 6 Mill. Kr., og endelig ved en Nedsættelse af Tjenestemændenes Lønninger og andre Indtægter, hvorom Regeringens Forslag jo ligger paa Rigsdagens Bord, og hvorved, forstod jeg, ca. 8 Mill. Kr., men efter det Forlig, der nu er paa Trapperne, ca. 5 Mill. Kr. ventes besparet for Statsbanerne.

Mit Parti er gaaet imod den foreslaaede Takstnedsættelse af flere Grunde, i første Række, fordi vi ikke finder, at en Takstnedsættelse bør tilvejebringes ved en Forlængelse af Tjenestemændenes med Rigsdagens Tilslutning tilsikrede Arbejdstid og deraf følgende Afskedigelse af Personalet eller ved en Nedskæring af Lønninger udover Pristallets Virkninger efter de gældende Lønningslove; om de andre Partiers Stilling til Fremskaffelse af Dækning for de 5 Mill. Kr. skal jeg om lidt sige et Par Ord.

De Spørgsmaal, som jeg rettede til den højtærede Minister i dette aabne Brev, og som jeg her gentager, var for det første,